

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 7C/101/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612204387
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2012:5612204387.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Gabrielou Briškovou v právnej veci žalobcov: 1. E.S. T., rod. T., nar. XX. X. XXXX, bytom R. Č.. XXX, 2. Ľ. W., rod. T., nar. XX. X. XXXX, bytom R. Č.. XXX, 3. E. T., nar. X. X. XXXX, bytom R. Č.. XXX, 4. D. T., nar. XX. X. XXXX, bytom R. Č.. XXX, zastúpeného splnomocnenou zástupkyňou, žalobkyňou v 2. rade, proti žalovaným: 1. L. G. rod. T., nar. X. X. XXXX, bytom R. Č.. XXX, X. D. G., F. X. X. XXXX, T. R. A. U., H. Č.. XXX/XX, žalovaní právne zastúpení JUDr. Petrom Jančim, advokátom so sídlom v Liptovskom Mikuláši, Garbiarska 695, o určenie vzdania sa vlastníckeho práva, neplatnosti darovacej zmluvy a určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, taktó

rozhodol:

Žaloba sa z a m i e t a.

Žalobcovia v 1. až v 4. rade sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovaným v 1. a v 2. rade trovy konania vo výške 496,96 eur, tieto na účet právneho zástupcu žalovaných JUDr. Petra Jančiho, advokáta so sídlom v Liptovskom Mikuláši, Garbiarska 695, v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ō v o d n e n i e :

Žalobcovia v 1. až 4. rade sa podanou žalobou na tunajšom súde dňa 3. 5. 2012 v spojení so zmenou žaloby zo dňa 18. 7. 2012 domáhali určenia, že žalovaná v 1. rade sa právoplatne vzdala svojho spoluvlastníckeho podielu vo veľkosti 1/3-iny k nehnuteľnostiam, zapísaným na LV č. XXX Katastrálneho úradu Žilina, správa katastra Liptovský Mikuláš, katastrálne územie R. pozemku parc. č. 4215/2 orná pôda o výmere 526 m², rodinnému domu súpisné číslo XXX, nachádzajúceho sa na pozemku parc. č. 4215/3, pozemku parc. č. 4215/3 o výmere 277 m² zastavané plochy a nádvoría. Súčasne sa domáhali neplatnosti darovacej zmluvy č. N 33/2006, NZ 6279/2006, ktorou žalovaná v 1. rade darovala žalovanému v 2. rade spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 1/3-iny k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX. Žalobcovia sa domáhali aj určenia, že po smrti darykyne zomrelej E. T., rod. A. a jej syna nebohého D. T., nar. X. XX. XXXX právoplatnými dedičmi a výlučnými vlastníkmi spoluvlastníckeho podielu vo veľkosti 1/3-iny k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX Katastrálneho úradu Žilina, Správa katastra Liptovský Mikuláš, katastrálne územie R. pozemku parc. č. 4215/2 orná pôda o výmere 526 m², rodinnému domu súpisné číslo XXX, nachádzajúceho sa na pozemku parc. č. 4215/3, pozemku parc. č. 4215/3 o výmere 277 m² zastavané plochy a nádvoría, sú žalobkyňa v 1. rade vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/12-ina, žalobkyňa v 2. rade vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/12-ina, žalobca v 3. rade vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/12-ina a žalobca v 4. rade vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/12-ina. Uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 14. 9. 2012, č. k. 7C/101/2012-37 súd pripustil zmenu žaloby. Žalobu odôvodnili tým, že zaopatrovacou zmluvou a zmluvou o zriadení vecného bremena doživotného práva úžitku a bývania zo dňa 19. 4. 1989 (vo forme notárskej zápisnice pod č. N 90/89, NZ 83/89) registrovanou pod číslom RI 1166/90, nebohá E. T., S.. A., F.. X. X. XXXX previedla nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX a to pozemok parc. č. 4215/2 orná pôda o výmere 526 m², k. ú. R., parc. č. 4215/3 o výmere 277 m² zastavané plochy a nádvoría

a rodinný dom č. XXX postavený na parcele č. 4215/3 v obci Východná, na žalovanú v 1. rade vo veľkosti 1/3-iny spoluvlastníckeho podielu, ako aj na R. U. a G. T.. Nadobúdatelia sa zaviazali poskytnúť alebo jej E. T. doživotnú starostlivosť a opateru. Žalovaná v 1. rade opateru neposkytovala a preto sa zriekla dňa 27. 12. 1995 svojho vlastníckeho práva k spoluvlastníckemu podielu vo veľkosti 1/3-iny v prospech zomrelého D. T., ktorý bol právnym predchodcom žalobcov v 1. až 4. rade (manžel žalobkyne v 1. rade o otec žalobcov v 2. až 4. rade), ako aj v prospech žalobkyne v 1. rade. Uvedené osoby jej opateru poskytovali. Písomné prehlásenie žalovaná v 1. rade podpísala. Súčasne nebohá E. T., S.. A. písomne prehlásila, že žiada, aby nehnuteľnosti prešli na jej syna zomrelého D. T. (právny predchodca žalobcov) a jeho manželku žalobkyňu v 1. rade. Keďže žalovaná v 1. rade na žiadosť žalobkyne v 1. rade o vydanie majetku nereagovala, bola podaná žaloba na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod č. k. 9C/70/2005, ktorou sa domáhala žalobkyňa nadobudnutia vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam vydržaním, avšak bezúspešne. Žalovaná v 1. rade darovacou zmluvou N 33/2006, NZ 6279/2006 previedla vlastnícke právo k nehnuteľnostiam vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/3-iny na svojho vnuka žalovaného v 2. rade. Po smrti D. T. sa dedičmi a majiteľmi spoluvlastníckeho podielu vo veľkosti 1/3-iny stali žalobcovia v 1. až 4. rade vzhľadom na vzdanie sa vlastníckeho práva žalovanej v 1. rade.

Žalovaní v 1. a 2. rade so žalobou nesúhlasili a navrhli ju ako nedôvodnú zamietnuť. Žalobcovia už v predchádzajúcich súdnych konaniach tvrdili rovnaké skutočnosti, a to bezúspešne. V konaní vedenom pod sp. zn. 9C/70/2005 bolo posúdené, že žalobkyňa v 1. rade neprislúcha právny dôvod vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam. V konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 6C/28/2012 sa žalovaný v 2. rade spolu s ďalšími dvoma spoluvlastníkmi domáhajú voči žalobkyne v 1. rade vypratania nehnuteľnosti. Žalobkyňa v 1. rade nevie pochopiť a rešpektovať rozhodnutie svojej svokry, ktorá rodinný dom previedla na iného, v dôsledku čoho sa nestal predmetom dedenia. Žalovaná v 1. rade nadobudla spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnostiam zaopatrovacou zmluvou. Listinu o vzdaní sa vlastníckeho práva nepodpísala. Ak by aj teoreticky došlo k podpísaniu listiny, bola bez právneho významu vo vzťahu k zmenám vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Z predloženého prehlásenia nevyplývajú žiadne právne dôsledky, na základe ktorých by došlo k zмене vlastníckeho práva. Nebohú E. T. už poučila notárka JUDr. Macháčková, ktorá reagovala na jej žiadosť o zrušenie zaopatrovacej zmluvy odpoveďou zo dňa 10. 5. 1996, že prevod na iné osoby je potrebné riešiť zmluvou. Zomrelá bola do svojej smrti sebestačná, so žalovanou v 1. rade vychádzala veľmi dobre, vždy si pomáhali. V prípade relatívnej neplatnosti darovacej zmluvy už uplynula trojročná premlčacia lehota. Žalobcovia nepreukázali ani naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Žiadajú určiť vlastníckeho práva z titulu dedenia, avšak vlastnícke právo ich právneho predchodcu (D.F. T.) nebolo preukázané.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, listinami: výpisom z listu vlastníctva, zaopatrovacou zmluvou, darovacou zmluvou, písomnými prehláseniami, pripojenými spismi tunajšieho súdu sp. zn. 9C/70/2005 a 6C/28/2012, zistiť nasledovné:

Žalobkyňa v 1. rade vo svojej výpovedi uviedla, že žalovaná v 1. rade sa právoplatne vzdala spoluvlastníckeho podielu. Na obecnom úrade pri podpisovaní podpisov bola prítomná žalobkyňa aj so žalovanou v 1. rade. O darovacej zmluve medzi žalovanými v 1. a 2. rade sa dozvedela v deň, ktorý je v darovacej zmluve uvedený. Z listu vlastníctva to zistili. K písomnému prehláseniu žalovanej v 1. rade sa dostala tak, že ho prevzala na obecnom úrade. Prehlásením pre G. T.Ž. sa zaoberal manžel žalobkyne v 1. rade. Listina je napísaná v jeho mene, asi mal na to právnik. Nevedela vysvetliť, prečo prehlásenie o vzdaní sa vlastníckeho práva pre G. T. bolo nim iniciované. So svokrou E. T., S.. A. prišli za žalovanou v 1. rade aby sa vzdala svojho vlastníckeho práva. Ona odpovedala, že sa vzdá, aby to šli podpísať na obecny úrad. Prehlásenie nevyhotovila žalovaná v 1. rade. Spolu s prehlásením bolo podpísané aj prehlásenie na obecnom úrade E. T., rod. A.. Obidve prehlásenie vyhotovila jedna osoba.

Žalobkyňa v 2. rade vo svojej výpovedi uviedla, že má listinný dôkaz, a to prehlásenie žalovanej v 1. rade o vzdaní sa svojho vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/3-iny. Podpis žalovanej v 1. rade bol overený na matrike, ide preto o platný právny úkon. Žalovaná v 1. rade sľúbila, že sa majetku vzdá. Žalobcovia nemajú právnikov, lebo ho nepotrebujú. Sú zákony, ktoré platia, ale je tu aj určitá morálka a pochopenie. Nebohá E. T. podala žalobu o určenie vlastníckeho práva.

Predmetné prehlásenie bolo predložené vo všetkých súdnych konaniach, ktoré sa viedli od roku 2005 alebo 2006. Konanie o určenie vlastníckeho práva trvalo dlho, bolo zamietnuté. Žalovaná v 1. rade ako dôchodkyňa starostlivosť neposkytovala. Keďže sa spoluvlastníci nechceli vzdať svojho vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, posielalo sa im predmetné prehlásenie, aby sa ho dobrovoľne vzdali s tým, že ak to neurobia, pôjde to súdnou cestou. Najskôr to malo byť podobrotky, dobrovoľne aby sa vzdali vlastníckeho práva. Pani T.Z. bola v Čechách, nemohla sa starať o starú matku. Od pani T. neprišlo žiadne prehlásenie. Prehlásenie sa posielalo aj ďalšiemu spoluvlastníkovi R. U., ktorý ho tiež nepodpísal.

Žalobca v 3. rade vo svojej výpovedi uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava tvrdení uvedených v žalobe, ako aj vo výpovediach žalobkyní v 1. a 2. rade. Viac k veci nemal čo uviesť.

Výsluchom žalovanej v 1. rade bolo zistené, že vlastníckeho práva sa nezriekla, nič nepodpísala. Podpis na listine zo dňa 27. 12. 1995 nie je jej podpis. Nehnuteľnosti nadobudla zaslúžene. Poukázala na skutočnosť, prečo nehnuteľnosti nepreviedla E. T., rod. A. na žalobcov. Rozdelila nehnuteľnosti: žalovanej v 1. rade darovala 1/3-inu, G. T. 1/3-inu a R. U. 1/3-inu. Medzi E. T., rod. A. (svokrou) a žalobkyňou v 1. rade boli nezhody. Svokru bili, vyhadzovali. V čase spísania zaopatrovacej zmluvy E. T., rod. A. chodila do roboty, poberala dôchodok. Bola stále pri žalovanej. Keď prestala pracovať, bývala v svojom dome. Žalovaná jej navrhovala, aby sa vrátila k nim. Z domu ju vyhadzovali. Dali ju na psychiatriu, kde zomrela. Za slobodna E. T., S.. A. bývala v rodine žalovanej. Keď sa vydala bili ju, vyhánali z domu, kde bývala so žalobkyňou v 1. rade ako nevestou. Prišla k žalovanej, aj prespávala u nich. Jej rodina chodila pred trestnú komisiu. Keď žalobkyňa v 1. rade chcela od žalovanej v 1. rade, aby jej podpísala vzdanie sa vlastníckeho práva k spoluvlastníckemu podielu k nehnuteľnostiam, žalovaná v 1. rade reagovala nesúhlasne.

Žalovaný v 2. rade vo svojej výpovedi uviedol, že žalovaná v 1. rade sa rozhodla darovať mu nehnuteľnosti. Žalovaná v 1. rade mu nikdy nepovedala, že by podpisovala prehlásenie o vzdaní sa vlastníckeho práva. Žalobkyňa v 1. rade prišla s cudzím mužom a povedali žalovanej v 1. rade, aby podpísala listinu, k čomu však nedošlo. Keď videl, že chodia za žalovanou v 1. rade, trápia ju, navrhol jej prevod nehnuteľnosti. Do roku 2005, kým bola podaná žaloba, žalobcovia nespochybňovali vlastnícke právo žalovanej v 1. rade.

Výpisom z listu vlastníctva č. XXX zo dňa 4. 6. 2012 bolo preukázané, že žalovaný v 2. rade je spoluvlastníkom nehnuteľností, pozemkov parc. č. KNC 4215/2 o výmere 410 m², orná pôda, pozemku parc. č. KNC 4215/3 o výmere 269 m², zastavané plochy a nádvorcia a rodinného domu súp. č. XXX postaveného na pozemku parc. č. KNC 4215/3, katastrálne územie R., obec R., okres Liptovský Mikuláš vo veľkosti 1/3-iny. Titulom nadobudnutia vlastníckeho práva bola darovacia zmluva N 33/2006, NZ 6279/2006. Ďalšími spoluvlastníkmi sú R. U., F. X. X. XXXX, T. H., Q. XXXX/XX, vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/3-iny a G. U., F.. XX. XX. XXXX, T. R. Č.. XXX, vo veľkosti podielu 1/3-iny (titul nadobudnutia RI 1166/90). Zo spisového materiálu Štátneho notárstva Liptovský Mikuláš číslo N 90/89, NZ 83/89, NZ 143/89, RIV 1166/90 bolo zistené, že dňa 19. 4. 1989 E.S. T., S.. A., F.. X. X. XXXX, ako prevodkyňa uzavrela zaopatrovaciu zmluvu s L. G., rod. T., F. X. X. XXXX, T. R. Č.. XXX, manželom D. G., F.. X. X. XXXX, R. U., F.. X. X. XXXX I. G. U., F.. XX. XX. XXXX, ako nadobúdateľmi. Prevodkyňa previedla zaopatrovacou zmluvou nehnuteľnosti, a to rodinný dom súp. č. XXX, dreváreň, hospodársky objekt, maštal', oplotenie, vonkajšie úpravy, zapísaný na LV XXX, k. ú. R., stojaci na pozemku parc. č. 4215/2, 4215/3 o výmere 803 m², ku ktorému pozemku bolo zriadené právo osobného užívania. Žalovaná v 1. rade L. G., R.Í. U. I. G. U. prijali nehnuteľnosti do svojho podielového spoluvlastníctva, každý vo veľkosti 1/3-iny. Účastníci zmluvy sa dohodli súčasne na zriadení vecného bremena doživotného práva bývania a úžitku pre E. T. na predmetné nehnuteľnosti, a to na dolný byt pozostávajúci z dvoch izieb, kuchyne, kúpeľne, špajze a pivnice a spoločné priestory. Zaopatera, ako aj vecné bremeno budú poskytované bezodplatne. Manžel L. G. dal súhlas k zmluve. Namiesto vyplatenia kúpnej ceny za nehnuteľnosti sa nadobúdatelia zaviazali poskytnúť E. T. doživotnú starostlivosť a zaopateru, pomoc v starobe, zabezpečiť lekárske ošetrovanie a opateru v chorobe, bezodplatne. Rozhodnutím zo dňa 30. 7. 1990 zaopatrovacia zmluva o prevode nehnuteľností bola registrovaná.

Z písomného prehlásenia zo dňa 27. 12. 1995 bolo zistené, že dole podpísaná L. G., S.. T., F.. X. X. XXXX, T. R. XXX, sa zrieka podielu nehnuteľností vo veľkosti 1/3-iny, a to rodinného domu vo R. č. XXX, drevárne, hospodárskeho objektu, maštale, oplotenia, vonkajších úprav, ktoré nehnuteľnosti sú zapísané na LV XXX, k. ú. R., stojace na pozemku parc. č. 4215/2 a 4215/3 o výmere 803 m², ktorý pozemok je zapísaný na tom istom liste vlastníctva. Hore uvedené nehnuteľnosti v 1/3-ine dostala do svojho podielového spoluvlastníctva zaopatrovacou zmluvou č. N 90/89, NZ 83/89, registrovanej na Štátnom notárstve v Liptovskom Mikuláši pod č. RI 1166/90. Keďže opateru podľa zaopatrovacej zmluvy E. T. neposkytovala a neposkytuje v súčasnosti, nie je možné ju poskytovať ani v budúcnosti. Stará sa o ňu jej syn D. T. a manželka E.S. T., rod. T.. Zrieka sa preto svojho spoluvlastníckeho podielu v prospech jej syna a manželky. Súhlasila s bezplatným prevodom podielu na syna a manželku. Z písomného prehlásenia E. T., rod. A. (dátum overenia podpisu 8. 1. 1996) bolo zistené, že žiada o zrušenie zaopatrovacej zmluvy č. N 90/89, NZ 83/89, registrovanej Štátnym notárstvom v Liptovskom Mikuláši pod č. RI 1166/90. Podľa zaopatrovacej zmluvy sa zaviazali nadobúdatelia poskytovať jej bezplatnú doživotnú starostlivosť a pomoc v starobe, zabezpečenie lekárskeho ošetrovania a opateru v chorobe. Keďže opateru jej neposkytli, neposkytujú, stará sa o ňu D. T. a manželka E. T. žiadala, aby nehnuteľnosti podľa zaopatrovacej zmluvy prešli na syna a nevestu. Z písomného prehlásenia s označením G. T.Á., S.. U. o zrieknutí sa podielu k nehnuteľnostiam nadobudnutých zaopatrovacou zmluvou registrovanou Štátnym notárstvom RI 1166/90 bolo zistené, že je obsahovo zhodné s písomným prehlásením s označením žalovanej v 1. rade L. G., S.. T.. Prehlásenie však neobsahovalo žiaden podpis. Zo sprievodného listu D. T. zo dňa 15. 7. 1996 bolo zistené, že adresoval G. T., S.. U. prehlásenie, ktoré si mala dať overiť na štátnom notárstve, ktoré on potrebuje k vyhotoveniu zaopatrovacej zmluvy. Preto, že on sa stará o matku spolu s manželkou. Matka je chorá, mala mozgovú príhodu. Na základe prehlásenia G. T., S.. U. advokát urobí novú zmluvu, ktorú obratom adresátke po jej vyhotovení zašle na podpis. Z písomného splnomocnenia zo dňa 23. 6. 1999 bolo zistené, že E. T. splnomocnila syna D. T., aby ju zastupoval vo veci majetkoprávneho vysporiadania rodinného domu, a to zrušenia zaopatrovacej zmluvy č. N 90/89, NZ 83/89.

Z obsahu pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 9C/70/2005 bolo zistené, že rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 27. 9. 2006, č. k. 9C/70/2005-65 (právoplatné 13. 12. 2006) bola zamietnutá žaloba žalobkyne E. T., S.. T., F.. XX. X. XXXX, proti žalovaným: L. G., F.. X. X. XXXX, R. U., F.. X. X. XXXX I. G. T., F.. XX. XX. XXXX, ktorou sa domáhala určenia, že je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností, a to rodinného domu súp. č. XXX postaveného na pozemku parc. č. 4215/3, a pozemkov parc. č. 4215/2, orná pôda o výmere 526 m² a parc. č. 4215/3, zastavané plochy a nádvoria o výmere 277 m², zapísané na LV č. XXX. Žalobu odôvodnila tým, že žalovaná L. G. sa vzdala spoluvlastníckeho podielu k predmetným nehnuteľnostiam písomným prehlásením zo dňa 27. 12. 1995 a zomrelá E.Á. T. prehlásila, aby nehnuteľnosti prešli na žalobkyňu a jej manžela. Keďže nehnuteľnosti užíva v dobrej viere, je oprávnenou držiteľkou viac ako 10 rokov. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že žalobkyňa nebola dobromyseľnou držiteľkou, lebo nespochybniteľne vedela, že vlastníckymi nehnuteľnosťami sú žalovaní titulom zaopatrovacej zmluvy a zmluvy o zriadení vecného bremena. Obdržala odpoveď notárky obsahujúcej možné spôsoby vyriešenia situácie s vylúčením možnosti dosiahnuť zrušenie zmluvy jednostranným vyhlásením zmluvných strán. Žalobkyňa musela vedieť, že jej vlastnícke právo k nehnuteľnostiam nebolo vkladované, lebo by bola účastníčkou takéhoto konania. Vlastnícke právo k nehnuteľnostiam sa nadobúdalo vkladom do katastra nehnuteľností. Písomnosťou zo dňa 5. 1. 1996 E. T., S.. A., F.. X. X. XXXX adresovala notárke JUDr. Márii Macháčkovej žiadosť o zrušenie zaopatrovacej zmluvy a vyhotovenie novej. Písomnosťou zo dňa 10. 5. 1996 notárka JUDr. Mária Macháčková oznámila E. T., S.. A., že pokiaľ nie sú plnené záväzky zo zaopatrovacej zmluvy, je potrebné vec riešiť zmluvou, ktorou prevedú majetok doterajší spoluvlastníci na daryňu E. T. S.. A.. Jednostrannými vyhláseniami však nemožno dosiahnuť zrušenie pôvodnej zaopatrovacej zmluvy. Preto notárka vrátila zaslané prehlásenie L. G. o vzdaní sa vlastníckeho práva. Pokiaľ by sa vec nevyriešila dohodou, prichádza do úvahy súdne konanie o vymáhanie plnenia alebo peňažnej náhrady za neposkytnuté plnenie.

Z obsahu pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 6C/28/2012 bolo zistené, že žalobcovia D. G., F.. X. X. XXXX, R. U.F., F.. X. X. XXXX, G. T., F.. XX. XX. XXXX, podali žalobu proti žalovanej E.S. T., F.. XX. X. XXXX, o vypratanie rodinného domu súp. č. XXX, postaveného na pozemku parc. č. 4215/3, zapísaný na LV č. XXX, k. ú. R.. Uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 14. 5. 2012, č. k. 6C/28/2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 28. 6. 2012, č. k. 6Co/250/2012

bolo rozhodnuté o prerušení konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 7C/101/2012.

Z obsahu zapožičaného spisového materiálu Katastrálneho úradu v Žiline, Správa katastra Liptovský Mikuláš, sp. zn. V 388/2006 bolo zistené, že dňa 17. 2. 2006 bola vo forme notárskej zápisnice spísaná darovacia zmluva medzi žalovanou v 1. rade ako daryňou a žalovaným v 2. rade ako obdarovaným, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti a to rodinný dom súp. č. XXX postavený na pozemku 4215/3, s pozemkami parc. č. KNC 4215/2, orná pôda o výmere 524 m² a KNC 4215/3, zastavané plochy a nádvorja o výmere 277 m². Vklad darovacej zmluvy bol povolený dňa 16. 3. 2006.

Podľa § 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku:

Návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä

c) o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Podľa § 46 ods. 1 Občianskeho zákonníka:

Písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľností, ako aj iné zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov.

Podľa § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka:

Vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

Podľa § 132 ods. 2 Občianskeho zákonníka:

Ak sa prevádza nehnuteľná vec na základe zmluvy, nadobúda sa vlastníctvo vkladom do katastra nehnuteľností podľa osobitných predpisov, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

Podľa § 5 ods. 1 zákona číslo 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam:

Vklad je úkon správy katastra; vkladom vzniká, mení sa alebo zaniká právo k nehnuteľnostiam.

Podľa § 28 ods. 2 zákona číslo 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam:

Práva k nehnuteľnostiam uvedené v § 1 ods. 1 vznikajú, menia sa alebo zanikajú vkladom do katastra, ak tento zákon neustanovuje inak.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd žalobu zamietol, keď vykonaným dokazovaním bola preukázaná jej nedôvodnosť. Žalobcovia predovšetkým neuviedli žiadne tvrdenie odôvodňujúce naliehavý právny záujem na požadovanom určení právnej skutočnosti a neplatnosti zmluvy. Naliehavý právny záujem na určení je daný tam, kde by bez tohto určenia bolo ohrozené právo žalobcov alebo by bez tohto určenia sa stalo ich právne postavenie neistým. Žalobcovia ani minimálnym spôsobom nepreukázali naliehavý právny záujem na určení prvých dvoch navrhovaných

výrokov (o určení, že žalovaná v 1. rade sa vzdala svojho vlastníckeho práva, o určení neplatnosti darovacej zmluvy), pričom súčasne sa domáhali určenia, že sú vlastníckmi predmetných nehnuteľností. Ak právna otázka (zánik vlastníckeho práva žalovanej v 1. rade alebo platnosť zmluvy uzavretej medzi žalovanými v 1. a 2. rade) o ktorej má byť rozhodnuté žalobou o určenie, má povahu predbežnej otázky vo vzťahu k inej právnej otázke, t. j. k existencii práva alebo právneho vzťahu vlastníctva žalobcov, nie je daný naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmluvy alebo právnej skutočnosti (Rozhodnutie Vrchného súdu v Prahe sp. zn. 7 Cdo 63/92). O predbežnej otázke súd nerozhoduje vo výroku súdneho rozhodnutia, ale vysporiada sa s právnou otázkou majúcou povahu predbežnej otázky v odôvodnení súdneho rozhodnutia.

Práva k nehnuteľnostiam podľa § 5 ods. 1 zákona o katastri nehnuteľností vznikajú, menia sa alebo zanikajú vkladom do katastra nehnuteľností, pokiaľ občiansky zákonník alebo iný zákon neustanovuje inak. Vzhľadom k tomu, že predmetom vzdania sa vlastníckeho práva žalovanej v 1. rade mali byť nehnuteľnosti a nikde nie je ustanovené inak, bol potrebný k zániku vlastníckeho práva žalovanej v 1. rade vklad do katastra nehnuteľností. Jednostranný právny úkon vzdania sa vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, prípadne akýkoľvek iný prejav vôle žalovanej v 1. rade do uzavretia darovacej zmluvy so žalovaným v 2. rade, nebol nikdy predmetom zápisu v katastri nehnuteľností. V dôsledku toho nemohli nastať vecnoprávne následky spojené so zánikom vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Bolo preto bez právneho významu ďalšie dokazovanie týkajúce sa totožnosti podpisu žalovanej v 1. rade na predmetnom prehlásení o vzdaní sa vlastníckeho práva, keďže aj v prípade pravosti podpisu na uvedenej listine, uvedený jednostranný právny úkon nevyvolal právne následky majúce za následok zánik vlastníckeho práva. Kým pri hnutelných veciach sa nadobúdateľ stáva vlastníkom po ich prevzatí, pri nehnuteľnostiach sa vlastníctvo nadobúda vkladom (intabuláciou) vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, ak zákon neustanovuje inak. Predpokladom pre rozhodnutie príslušnej správy katastra je predloženie listiny o právnom úkone, na základe ktorého dôjde k zápisu vzniku, zmeny alebo zániku vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. V konaní nebolo sporné, že k zápisu zániku vlastníckeho práva žalovanej v 1. rade nedošlo (svoje vlastnícke právo previedla až darovacou zmluvou na žalovaného v 2. rade). Nebol preto žiaden dôvod podľa platnej právnej úpravy určiť navrhovanú právnu skutočnosť vzdania sa vlastníckeho práva, keďže nedošlo k zániku vlastníckeho práva žalovanej v 1. rade a preto nemohol byť daný ani naliehavý právny záujem na požadovanom určení právnej skutočnosti (pretože nedošlo k vzniku, zmene alebo zániku vlastníckeho práva žalovanej v 1. rade).

Žalobcovia predložili listinný dôkaz vyhotovený právnym predchodcom žalobcov nebohým D. T., ktorý sa snažil docieľiť vzdanie sa vlastníckeho práva aj vo vzťahu k ďalším dvom spoluvlastníkom (R. U. I. G. T.). V sprievodnom liste zaslanom G. T. výslovne uviedol, že prehlásenia o vzdaní sa vlastníckeho práva sú potrebné pre vyhotovenie ďalšej zmluvy smerujúcej k zániku vlastníckeho práva. Nehnuteľnosti podliehajú osobitnému režimu vzniku, zmeny a zániku vlastníckeho práva k nim. Ani pri predaji nehnuteľností nestačí uzavrieť zmluvu. V prípade, že takáto zmluva nie je zapísaná v katastri nehnuteľností ako titul nadobudnutia vlastníckeho práva, nenastali právne následky predaja. Keďže nedošlo k právnym následkom zániku vlastníckeho práva žalovanej v 1. rade (absolútneho alebo relatívneho) z dôvodu absencie vkladu do katastra nehnuteľností (uvedenej právnej skutočnosti), nemohlo dôjsť k obnoveniu pôvodného vlastníckeho práva prevodcu E. T., S.. A.. Žalovaná v 1. rade bola preto oprávnená previesť v roku 2006 svoje vlastnícke právo k nehnuteľnostiam na žalovaného v 2. rade. Obdobne nevyvolalo žiadne právne následky prehlásenie E. T., S.. A. zo dňa 8. 1. 1996, ktorým žiadala, aby predmetné nehnuteľnosti z nadobúdateľov podľa zaopatrovacej zmluvy RI 1166/90 prešli na jej syna D. T. a jeho manželku. Uvedená listina nepredstavuje kvalifikovaný právny úkon majúci za následok vznik, zmenu alebo zánik vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Vyjadruje len žiadosť, ktorá spolu so sprievodným listom D. T. zo dňa 15. 7. 1996 preukazuje snahu riešiť zmenu vlastníckeho práva.

Podľa platnej právnej úpravy, ak by aj právna predchodkyňa žalobcov E. T., rod. A., prípadne jej syn D. T. nadobudli vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, v sporovom konaní nie je možné prededieť majetok poručiťľa na jeho právnych nástupcov. Bolo preto neprípustné, aby v danom súdnom konaní bolo určené, že žalobcovia v 1. až 4. rade sú výlučnými vlastníckmi spoluvlastníckych podielov na predmetných nehnuteľnostiach vo veľkosti podielu 1/3-iny. Žalobcovia nepreukázali, že došlo k platnému nadobudnutiu vlastníckeho práva ich právnych predchodcov E. T., S.. A. a D. T. (ako ani súdne rozhodnutie, že právna predchodkyňa bola v čase smrti spoluvlastníčkou predmetných nehnuteľností).

Skutočnosť, že žalobcovia v 1. až 4. rade sú dedičmi právnych predchodcov bola nesporná a žalobcovia nepreukázali žiaden náležitý právny záujem na určení, že sú dedičmi E. T. a jej syna D. T.. Uvedená skutočnosť nebola sporná ani v dedičskom konaní, keďže okruh dedičov ako právnych nástupcov D. T. bol vymedzený v konaní o dedičstve po poručiteľovi.

Žalobcovia v 1. až 4. rade nepreukázali žiaden dôvod absolútnej ako ani relatívnej neplatnosti darovacej zmluvy uzavretej medzi žalovanou v 1. rade a žalovaným v 2. rade. Nepreukázali nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v dedičskom konaní po právnom predchodcovi. Podľa § 175q ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v uznesení o dedičstve sa potvrdí nadobudnutie dedičstva alebo schváli dohoda o vyporiadaní dedičstva, čo však nie je možné v sporovom konaní. Žalobe preto nebolo možné vyhovieť.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, keď žalovaným, ktorí boli v konaní úspešní, prislúchala plná náhrada trov konania voči žalobcom v konaní neúspešným. Trovy konania pozostávali z odmeny právneho zástupcu žalovaných za zastupovanie v konaní, keď za jeden úkon právnej služby mu prislúchala odmena vo výške 97,81 eur, t.j. za nasledovné úkony: prevzatie a príprava zastúpenia, písomné vyjadrenie zo dňa 19. 11. 2012 a zastupovanie na súdnom pojednávaní dňa 20. 11. 2012 presahujúcom dve hodiny, t.j. 4 x 97,81 eur, spolu 391,24 eur (§ 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov v spojení s ustanovením § 13 ods. 3 a § 14 ods. 1 písm. a), b), c) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Podľa § 13 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov pri spojení dvoch alebo viacerých vecí sa základná sadzba tarifnej odmeny určenej z tarifnej hodnoty veci s najvyššou hodnotou zvyšuje o tretinu základnej sadzby tarifnej hodnoty, ktorá by advokátovi patrila v ostatných spojených veciach. V danom prípade právny zástupca si uplatnil odmenu za úkon právnej služby ako pri spojení troch vecí (určenie vzdania sa vlastníckeho práva, neplatnosti zmluvy a určenia vlastníckeho práva), t.j. základnú sadzbu tarifnej odmeny určenej z tarifnej hodnoty veci s najvyššou hodnotou (58,69 eur, keďže všetky tri veci predstavovali veci s rovnakou hodnotou), ku ktorej bola pripočítaná dva krát suma 19,56 eur (tretina základnej sadzby tarifnej odmeny za ďalšie dve spojené veci). Podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov, popri odmene prislúchala právnomu zástupcovi paušálna náhrada v súvislosti s tromi úkonmi právnej služby, t. j. 3 x 7,63 eur, spolu 22,89 eur. Súdne pojednávanie dňa 20. 11. 2012 skončilo o 14.33 hod., pričom po uplynutí dvoch hodín súdneho pojednávania právnomu zástupcovi preukázateľne nemohli vzniknúť hotové výdavky podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov, a to miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné. Priznávanie paušálnej náhrady za každý úkon právnej služby neznamená, že paušálna náhrada prislúcha aj za úkony právnej služby, kde preukázateľne hotové výdavky nevznikli. Podľa § 15 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov advokát má popri nároku na odmenu aj nárok na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb. Keďže hotové výdavky v súvislosti s odmenou za štvrtý úkon právnej služby preukázateľne vynaložené neboli, nebolo možné paušálnu náhradu priznať. Podľa § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov právnomu zástupcovi prislúchalo zvýšenie o DPH vo výške 20%, t. j. o sumu 82,83 eur. Celková výška trov právneho zastúpenia tak predstavovala sumu 496,96 eur. Žalobcovia v 1. až 4. rade sú preto povinní solidárne zaplatiť žalovaným v 1. a 2. rade trovy konania v celkovej výške 496,96 eur na účet právneho zástupcu žalovaných JUDr. Petra Jančího, advokáta so sídlom v Liptovskom Mikuláši, Garbiarska 695, podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v

akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.